

ninger i høj Grad vilde vanskeliggøres af de af andre Forhold foraarsagede Fluktuationer i Beskæftigelsesgraden.« Det oplyses dog, at Procenten af Overarbejdstimer i Forhold til samtlige Arbejdstimer inden for Arbejdsgiverforeningens Omraade ifølge Det statistiske Departements Beregninger i April Kvartal 1937 udgjorde 2,3, og at denne Procent i April Kvartal 1938 var faldet til 1,1 og i April Kvartal 1939 yderligere til 0,9.

Et andet Hovedemne for Forhandlingen var Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven ikke var *overflødig* nu, da der i Kraft af Loven var truffet Overenskomster mellem Hovedorganisationerne angaaende Overarbejds- og Afspadseringsregler. De Konservative mente ikke, der var Grund til at befrygte, at nogen af disse Regler skulde bortfalde sammen med Loven. Derimod henvistest fra socialdemokratisk Side til, at det før Loven var meget vanskeligt at faa aftalt Overarbejdsregler mellem Parterne og faktisk umuligt at træffe Aftaler om Afspadsering, at endvidere begge Parter havde lempet sig efter Loven, men at man, hvis denne ophævedes, fra Arbejdsgiver-side vilde ønske forskellige Ændringer i Aftalerne, som ikke stemte med Arbejderorganisationernes Ønsker. Socialministeren havde ikke det mindste imod, at Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund fastlagde de Regler, der nu var skabt, men dertil krævedes en Aftale, og en saadan forelaa ikke. I den ovennævnte Skrivelse til Folketingsudvalget bemærkede Ministeren i Overensstemmelse hermed, at for saa vidt der vilde kunne tilvejebringes saadanne Aftaler mellem Organisationerne, at Overarbejdslovens Formaal vilde kunne opnaas uden Opretholdelse af Lovens Forbudsbestemmelser, vilde Socialministeren være villig til at tiltræde et af Organisationerne fremsat Ønske om Lovens Ophævelse.

Folketingsudvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. *Mindretallet* (Venstre og Konservative) udtalte i Betænkningen bl. a., at man havde søgt at bevæge Socialministeren til at spørge Hovedorganisationerne, om de vilde opretholde de nu indførte Afspadseringsregler, selv om nærværende Lovforslag ikke blev gennemført, men at dette ikke var lykkedes. Da Regeringen saaledes syntes at foretrække tvungne Foranstaltninger for fri Forhandling, kunde Mindretallet ikke anbefale at forlænge Loven, som formentlig heller ikke havde sat kendelige Spor med Hensyn til Arbejdsløsheden.

Lovforslaget vedtoges i Folketinget med 68 Stemmer mod 48, i Landstinget med 38 Stemmer mod 23.